2015D34254

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 september 2015

De vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap stuurde mij op 17 april jl. de brief en het verslag van H.H. S. met betrekking tot het hoger beroepsonderwijs. Hierbij doe ik u mijn reactie op dit verslag toekomen.

Mevrouw S. beschrijft in haar verslag het proces waarin haar zoon studievertraging opliep na een afstudeerstage in het buitenland. Deze vertraging wijt mevrouw S. enerzijds aan de houding van haar zoon, maar anderzijds aan een gebrekkige communicatie en organisatie van de hoger onderwijsinstelling waaraan haar zoon zijn opleiding volgde. In deze reactie zal ik eerst ingaan op de mogelijkheid om een klacht in te dienen bij de betreffende hoger onderwijsinstelling. Vervolgens zal ik ingaan op het voorstel van mevrouw S. om hoger onderwijsinstellingen te verplichten inzicht te geven in het studiesucces van hun studenten.

De rechtsbescherming van studenten in het hoger onderwijs is wettelijk geregeld in de Wet op hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Op grond van de WHW heeft elke hoger onderwijsinstelling een klachten- en geschillenprocedure. Voor zowel klachten als geschillen kunnen studenten terecht bij hetzelfde loket van de onderwijsinstelling. Een student kan bij geschillen over jegens hem genomen besluiten terecht bij het College van beroep voor de examens c.q. bij een bezwaarcommissie van de hoger onderwijsinstelling. In tweede instantie staat de weg naar het College van Beroep voor het hoger onderwijs (CBHO) open. Hoger onderwijsinstellingen hebben ook een voorziening voor de behandeling van klachten over handelingen van het instellingsbestuur. Daarnaast kunnen klachten over een beoordeling door een examinator of klachten over de examinator zelf bij de examencommissie worden ingediend. Tot slot kan de student op grond van algemeen recht bij de instelling verhaal halen als hem niet het onderwijs wordt geboden zoals dat blijkens de onderwijs- en examenregeling (OER) feitelijk moet worden verzorgd. De student kan daarvoor schadeloosstelling eisen.

Het bieden van voldoende en betrouwbare informatie over opleidingen en hoger onderwijsinstellingen die studenten kan helpen bij het maken van een bewuste studiekeuze, heeft voor mij hoge prioriteit. Het doel is om de juiste student op de juiste plek te krijgen. Er zijn verschillende toegankelijke instrumenten waarmee studenten zich kunnen oriënteren op opleidingen en hoger onderwijsinstellingen. De website www.studiekeuze123.nl biedt aankomend studenten inzicht in de studentenoordelen over hoger onderwijsinstellingen en opleidingen. Daarnaast geeft de «studiebijsluiter» op een overzichtelijke manier informatie waarmee opleidingen onderling kunnen worden vergeleken. Opleidingen kunnen met behulp van de studiebijsluiter onder andere vergeleken worden op het gebied van doorstroom naar het tweede studiejaar. Hiermee hebben aankomend studenten naar mijn mening een goede en toegankelijke mogelijkheid om hun studiekeuze onder andere te baseren op het studiesucces aan het begin van de opleiding. Tot slot hebben studenten met de Wet Kwaliteit in verscheidenheid recht gekregen op deelname aan studiekeuzeactiviteiten wanneer zij zich uiterlijk 1 mei aanmelden voor een opleiding.

Ik wijs er op dat hoger onderwijsinstellingen daarnaast wettelijk verplicht zijn hun resultaten openbaar te maken in een jaarverslag. Dit doen zij ook op het gebied van studiesucces. Daarnaast is de ambitie op het gebied van het studiesucces één van de indicatoren in de prestatieafspraken met hogescholen en universiteit. Ik vind transparantie over de kwaliteit en de resultaten van opleidingen belangrijk. Ik heb daarom geïnvesteerd in de instrumenten waardoor studenten een bewuste studiekeuze kunnen maken. Ik zie daarom geen aanleiding om hoger onderwijsinstellingen nadere verplichtingen op te leggen om hun resultaten ten aanzien van studiesucces openbaar te maken.

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
M. Bussemaker